

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی قزوین

دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه

جهت اخذ دکترای دندانپزشکی

عنوان:

بررسی همبستگی تست ایمونوفلورسنت غیر مستقیم در نمونه های سرم و بزاق بیماران

بسیلابه پمپیکوس و لکاریس

اساتید راهنما:

دکتر مهسا اصفهانی

دکتر حسین مرتضوی

استاد مشاور:

دکتر وحیده لاجوردی

نگارش:

پانته آناظان

شماره پایان نامه: ۵۷۸

سال تحصیلی: ۱۳۹۱-۱۳۹۲

چکیده

زمینه و هدف: پمفیگوس ولگاریس (Pemphigus vulgaris-PV) یک بیماری خودایمنی ناشی از تولید اتوانتی بادی ها علیه اتصالات سلولی است که با تاول و اروژن در سطح پوست و مخاط شناخته می شود. ایمونوفلورسنت غیرمستقیم (Indirect immunofluorescence-IIF) برای شناسایی و سنجش اتوانتی بادی ها در پمفیگوس ولگاریس به کار گرفته می شود اما هیچ اطلاعاتی در مورد امکان انجام این تست در بزاق و وجود ارتباط بین مقادیر سرمی و بزاقی این تست وجود ندارد. هدف از این مطالعه بررسی امکان یافتن آنتی بادهای PV در بزاق و تعیین همبستگی بین این مقادیر با مقادیر سرمی تست IIF می باشد.

روش کار: 50 بیمار مبتلا به پمفیگوس ولگاریس (شامل 25 بیمار جدید و 25 بیمار با عود ضایعات) پس از تشخیص قطعی PV با تست ایمونوفلورسنت مستقیم و هیستوپاتولوژی، وارد این مطالعه مقطعی توصیفی-تحلیلی شدند. پس از ثبت اطلاعات دموگرافیک و فنوتیپ بیماری، بیماران بر اساس شدت بیماری نیز تقسیم بندی شدند، سپس تست IIF روی نمونه های بزاق و سرم بیماران و 50 کنترل سالم انجام شد.

نتایج: 34 بیمار فنوتیپ پوستی-مخاطی داشتند در حالیکه فنوتیپ مخاطی و فنوتیپ پوستی به ترتیب تنها در 9 و 7 بیمار مشاهده شد. حساسیت تست IIF در سرم و بزاق به ترتیب 94٪ و 42٪ برآورد شد. بر اساس نتایج به دست آمده بین شدت بیماری و مقادیر سرمی و بزاقی تست ارتباط معنی داری یافت نشد ($P>0.05$). در بررسی همبستگی مقادیر سرم با بزاق، آزمون Pearson chi square همبستگی معنی داری را نشان داد ($P<0.05$).

نتیجه گیری: یافته های این مطالعه حاکی از امکان یافتن اتوانتی بادهای PV در بزاق و همبستگی مقادیر آن با مقادیر سرمی تست است.

کلیدواژگان: پمفیگوس ولگاریس، ایمونوفلورسنت غیرمستقیم، سرم، بزاق

3 Abstract

Background: Pemphigus vulgaris (PV) is an autoimmune disease induced by autoantibodies directed against cellular attachments in epithelium. The disease is characterized by erosion and blister on skin and mucos.

Indirect immunofluorescence (IIF) test is recruited for detection and measurement of autoantibodies produced in PV. To our knowledge, no study has ever evaluated the correlation of salivary and serum titers of IIF.

Aims: This study aims to assess the possibility of detecting autoantibodies in saliva and evaluate the correlation of salivary and serum titers.

Methods: 50 PV patients (25 new cases and 25 relapses of PV) were enrolled in this study. Definite diagnosis of PV was confirmed by histopathology and direct immunofluorescence, afterwards a questionnaire on demographic data and disease phenotype was filled for each patient. Moreover patients were categorized according to disease severity. Saliva and serum samples were collected from 50 the patients and 50 healthy controls.

Results: Thirty four patients had mucocutaneous phenotype, whereas only 9 and 7 patients possessed mucosal dominant and cutaneous dominant phenotypes respectively. The sensitivity of this test was assessed 94% for serum and 42% for saliva. According to the results, no significant correlation was assessed between disease severity and IIF titers ($P > 0.05$). On the other hand a significant correlation was detected between salivary and serum titers ($P < 0.05$).

Conclusion: Results propose that it is possible to detect PV autoantibodies in saliva and a correlation exists among salivary and serum values in IIF test.

Key words: Pemphigus vulgaris, indirect immunofluorescence, serum, saliva

**Qazvin University of Medical Sciences
School of Dentistry**

*A Thesis
for Doctorate Degree in Dentistry*

Title:

*Assessment of correlation among serum and salivary indirect
immunofluorescence titers in pemphigus vulgaris patients*

Supervisor Professor:
**Dr. Mahsa Esfahani
Dr. Hosein Mortazavi**

Consultant Professor:
Dr. Vahideh Lajevardi

Written by:
Pantea Nazeman

Thesis No: 578

Year:2012-2013